

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a Kiadó-Hivatalba városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, dec. 10. 1871. 50. szám.	Gyűjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben: 10 kr.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz, ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

Csőd a nemzeti szinház intendanturájára.

Tétetik ezennel közhirré,
Legyen hát mindenki készen —
A pesti nemzeti szinháznál
Nagyszerü pályázat lészen!
Illő tehát hogy minden ember
Erről bő tudomást vegyen,
De a pályázó semmi egyéb
Csak gróf avagy báró legyen!

Az intendansi főállomás
Megürül, ez is egy uj koncz, —
Ész, mint láttuk, nem kell ám hozzá,
Hogy is kéne ily dologhoz?!
A kaszinó elvégez mindent,
Ő akár semmit se tegyen,
Tehát a pályázó semmi más
Csak gróf avagy báró legyen!

A szinfalak ezer titkait
Épen nem szükség hogy értse,
Nehogy némely becses szinésznő
Hiuságát ezzel sértse,
Bizza Szerdahelyi Kálmánra
Az egész sort, ugy jól megyen,
Természetes, hát a pályázó,
Csak gróf avagy báró legyen!

Szerep-osztás, melynél oly sokszor
Oly sok érdek találkozik
— A kaszinó elvégezvén ezt —
Szakmájához nem tartozik,
Vendég müvész fellépéséről
Jelentést elsőbb ott tegyen, —
Igaz is, mert hát a pályázó
Csak gróf avagy báró legyen!

Elvet nem szükség cserélnie,
Jó, — a melyen eddig álla,
Ész nem kell, de igen hogy legyen
Kétfelé fésült szakálla!
Fizetéséből jó vacsorát
A Marchall-nál gyakran vegyen,
Mert igy dukál, a pályázó hát,
Csak gróf avagy báró legyen!

A zenéhez ért-e, nem kérdés,
Nem kell ismernie hangot,
Elég ajánló az is, hogy ha . .
Tudja húzni a harangot!
Hisz, mint láttuk, mi nálunk még a
Szinházibotrány is megyen!
Illő tehát hogy a pályázó
Csak gróf avagy báró legyen!

Számba ugy se vétetik soha
A publikum müizlése.
A fő az, hogy a kaszinónak
Legyen mindig kedvtelése.
Műsorozat, s más efélétől
Nagy fejtörést soh'se tegyen . .
Minek is? fő az, a pályázó
Csak gróf avagy báró legyen!

Pénzt ad az ország elegendőt —
Ő épen csakhogy elköltse,
Hasznosra-e? nem kérdés, csakhogy
A kaszinó kedvét töltse,
Méreg drága szinésznők után
Gyakran mü-utazást tegyen.
Ez a bon-ton, a pályázó hát
Csak gróf avagy báró legyen!

Nagy Bőgős.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

Ördögszára Bordája,

vagyis tiszteletes tudós szent Péteri István uram az úr Jézus krisztus haszontalan szolgájának a dohányzás elleni

III. Prédikácziója anno 1705.

Füstös Bátyánk ilyen csavargást is gondol: „ha szintén bün is a dohányzás, de csak kicsin bün és nem kárhozatos."

Hijába csavargatja a róka a farkát, mert majd csábásba kerül a bőre. Jöszte csak Füstös Bátya, Engedjük meg hogy kicsin bün, de még is kárhozatos! mert az isten törvénye ellen való! átkozott pedig valaki törvény ellen cselekszik s minden átkozott viszont kárhozatra méltó.

Hát ha még hozzá adom, hogy a dohányzó még a X parancsolatot is megsérti.

Rebeg is igy Füstös Bátyánk: „dohányozzatok, hogy az ördög hivalkodásban ne találjon."

Tudom hogy ezt is csak csalfaságból rebeged, de még is választ teszek rá. Akkor nem találna az ördög hivalkodásban, a mikor a kegyességnek tiszteibe foglalnád magadat és ha hivatalodat szorgalmasan gyakorolnád. Ha t. i. pap vagy, az istennek szent könyvét szüntelen olvassad, n c alugyál, szüntelen a törésen állj: ha külső mester ember p. o. szücs, varga, szabó, vagy mindig munkálkodjál, szabj varj erössen; ha paraszt ember vagy: szánts, vess, kaszálj, kapálj, furj, faragj. Ezekről mondja Oremus Doctor: „Semper aliquid operis facito, et cum venerit Tentator, te semper inveniat occupatum."

Dohányozdogálván az ördög tőrit kerülöd? Hiszen már benne vagy s tőle megfogattál, mert a ki bünt cselekszik az ördögtől vagyon, dohányozdogálván pedig bünt cselekszel még pedig ex malitia, tehát az ördögtől vagy.

Füstös Bátyánk még ezzel is akarja füstös voltát fehériteni, hogy az egyházi személyek közzül is némelyek azt mondják, hogy a dohányozás, közdolog, vagy se nem jó se nem rosz dolog. „Tollatur (ezt mondják) abusus, et maneat rerum substantia maneat usus."

Óh nyomorék! óh sovány Theolog! hiszen ez a regula csak azokban a dolgokban jó, melyek szükségesek vagy magokban igen hasznosok; a dohányozás pedig se nem szükségess, se önnön magában nem igen hasznos. Osztán legyen ugy, bátor tollatur abusus, et maneat usus, atqui usus Tabach, praeter medicinalem omnis est ma-

lum. Im igy is csak kint maradtál Füstös Bátya! mint a kutya , . , a hóból.

Füstös Bátyánk az ő delicamenjét a vétkezőknek sokaságával akarja simogatni. „Hiszen — ugymond nem csak én dohányozom, hanem többnyire minden rendbeli s állapotbeli Vének, Ifjak, Gazdagok, Szegények, Papok, Mesterek, Deákok, Notáriusok, Tanácsbeliek, Tzigányok."

Igazán mondod, mert e vulgare et Commune scelus. Ime minden testet elfogott a betegség, és minden szivet az erőtlenség, tetőtől fogva nincsen a testben semmi épség, semmi szépség, hanem merő daganat, kékség, evesség, és olyan mint amaz elorbánczosodott kötetlen és kenetlen seb, mint Esaiás szól. De mind a mellett azt is meg kell tudnod, hogy az üdvözülendőknek száma igen kicsiny és ezért a hitetlenek s gonoszok Világnak neveztetnek; mert nagyobb része a Világnak belőlök áll; ezer férfi közül csak egy van, de ezer asszony közül nincs csak egy is idvezülendő; sokan vannak a hivalkodók s hivatalosok, kevesen pedig a választottak, nem csuda hát hogy te is annyi magaddal vagy füstös!

A vétkezőknek a sokaságával mentegetni vala kinek a bünét annyi mint socios ac comites ad Gehennam quaerere, non excusare peccatum. Sokakkal akarsz te elkárhozni, mint kevesekkel idvezülni, szinte olyan formán mint Roholdus a Frisiaiaknak fejedelme csinált, a ki Carolus Marcellus idejében regnált; midőn t. i. a Frisiusok a keresztény hitre kényszerittetnének, ő is a többség kedveért a keresztséget felakarván venni, egyik lábát a vizbe bele eresztette s a püspök felé fordulván, tőle azt kérdi, hogy a megholtak közül többen vannak-e a pokolba mint a menyekben? és mikor a püspök azt mondotta volna, hogy a pokolban levőknek nagyobb a száma, lábát mindjárt kirántván a vizből ezt mondotta: „annak okáért hát én is a sokaságot követem." Ammen.

A falu képviselői.

1859-ben Nógrád m. Szirák városában kötél általi halálra itéltetett egy kettősgyilkosságot elkövetett egyén.

Az akkori schmerlingiánus megyei főnök kiadta a parancsot a község előljáróinak, hogy minden községből rendeljék ki azon rosz hirben álló egyéneket, kik már lopásért, vagy más bünért fogva voltak, vagy a kik gyanus jellemü és életü embereknek tartatnak a faluban, hogy az itélet végrehajtásánál jelen legyenek, s azt látván, mintegy elrettentő példától visszarettenjenek.

A b . . . ki jegyző is kiadván a parancsot a kisbirónak, ez nyakába veszi a falut, s legelsőben is találkozik az utczán két szemközt jövő kanászszal kik már egyszer s másszor ültek a megye börtönében; ezeket tehát megállitván, magyarázza nekik, hogy Szirákon ekkor s ekkor akasztás lesz, a biró és jegyző tehát azt parancsolják, hogy kendtek is elmenjenek.

„Má minek menjünk mi oda? kérdé az öregebb kanász, a falu lábától.

— Hát azért halla keetek, hogy a rosz példától elrettenjenek. —

„No biz a . . hát iszen ott van a biró, meg a nótárius, azok ketten is elegendők oda, hogy a falut képviseljék," — jegyzé meg a másik kanász.

Kincs . . . nincs.

Sokszor elgondolkodom magamban, —
Ha az isten nékem sok pénzt adna,
Mit csinálnék én a sok pénzzel?
Játszanék mint gyermek a cseréppel.

Ha aztán a játékot meg unnám,
Jó barátim közt szét osztogatnám,
Hát azután én magam mit tennék?
Azt tenném, hogy ismét szegény lennék.

Azért is nem ád nékem az isten,
Mert jól tudja — hogy én bennem nincsen
Semmi hajlam a pénz szerezésre . .
Annál nagyobb van az elköltésre.

Ne is adjon nékem, én nem kérem,
Pénzzel ugy sem boldogithat engem,
Csak ugy tehet boldoggá engemet:
Ha szabaddá teszi nemzetemet.

Az igazügy kortese.

---

*

A sajtóbiróság előtt.

Eisenman — alias — Ernyei, prókátor midőn Lesi Szücs Imrét Kecskemét város főkapitányát védelmezni akarta, de belesült a dictiójába, igy mentegeté magát: „Te... tekintetes biróság, a Ludas Matyi szerkesztője engem nagyon confundál, mert mindig rám néz“ (factum).

A közösügyes kor Jánusa.

Tóth Vilmos belügyminiszter igazságszolgáltatása a Nógrád megyei botrányos ügyben.

Kádentziás válasz

a politicus csizmadiának, Szathmári csizmadia Czéhmesteréhez intézett kadentziás levelére.

Májszter uram hallja —!

Édes maiszter ur! engedelmet kérek,
Hogy kelmeddel mostan egy pár szót cserélek.
Én, bár segéd lévén felszólásom nagy ok . .
Ámbár sokfélében maiszter is vagyok. —
Mesterségünkhöz meg értek egy harapást!
Azért válaltam fel másért a szószólást,
Levelére egy pár okos szót emelni
S a csizmadiákért kendnek megfelelni.
Czéhmesterünk ugysem bir az úrifőkkel,
De nem is törődik olyan léhűtőkkel
Kik á jogteréről közösutra térték . .
Tudja kiről van szó, — tudja kend kit értek? . . . .
Kik hazánkat védik, mint . . , csirkét a héjja. —
— Ily jó madaraknak bezzeg nincsen hijja!
De, hogy jót akarnak minekünk azt hiszik,
Pedig miattok van az a sok . . . . Döfizikk.
De hagyjuk ezt mostan, szavam fonttal mérem,
Hallgassa meg tehát a mit mondok — kérem!
Most Szathmáron olyan csizmadiák vannak:
Kik az igaz szóra nagyon sokat adnak,
Mert mind szabadelvü becsületes ember . .
S nem fonja be őket közösügyes kender,
No — akadt köztök is két három elvkalmár,
Olyan . . . G y e n (e) g e hangon betanitott lajtár,
Ki, meghagyta magát pecsovicsként venni . . .
Igy akarván magát értékessé tenni.
Hanem ez az egypár aztán ki is kapott
Tudom, hogy nem kiván több Gyenefalatot.
Jobb biz ha Gyene ur beállna kozáknak,
Hogy ne lenne csúfja a csizmadiáknak;
Mert, ha ő követnek akar ismét menni
Készitse a hátát kenetnek kitenni!
Nem tudom, Frankó hogy kente maga testét,
De — ne egyék velünk egy tálból cseresznyét!
Mert rég tudjuk mi azt, hogy milyen rut pofa,
S minő alattomos elvárulό kofa . . .!
No — de, ha úgy szülték nem oka a kába —
Lelkét nem moshatta tisztára a bába,
Nem is mi tettük meg — nem kell nekünk Gyene
Követnek a jobbpárt talyigáján mene;
S ha még százszor ki áll sem szavazunk rája
Szabja fel Deák rosz közös bicskiája!
Sima Gyene szavak minket le nem főznek,
Tőlünk mehet akár . . . kukoricza csősznek.
Rosszul értesült kend bátyám rólunk othon,
A csizmadiákról többet igy ne szóljon,
Mert, annyit mondhatok mindnyájunk nevében,
Hogy — bármi történt a királyi ebéden —
Nem a mi követünk — nem mi küldtük őt fel
Az ily ránkfogással bátyám hallgasson el,
Mert szentugyse velem meggyülik a baja,
Lábszijamra mondom maiszturam — hallja?! —

Minden jókat kiván

Rejtéki Maczkó,
csizmadia segéd
a czéhmester urnál.

Kivonat

a pesti első katholikus kaszinó jegyzőkönyvéből, — 1871. December 6. gyülés tartatván, gróf Kiczráki János ő exeja elnöklete alatt, jelen voltak: az összes választmányi tagság, dr. Pauper czédula hordó, — páter Lóbél de szigetujfalu mendikás, -- fráter Viola udvari bolond mint a társulat hivatalnokai, — mely alkalommal:

1. Elnök úr ő excja felmutatja az „E l l e n ő r" czimü istentelen szakadár-eretnek czimü ujság 413. számát, melyben bizonyos Borostyáni Nándor — ki ezelőtt katholikus pap volt — oly égre kiáltó káromkodó szavakat okádik, és szakadonczi büdös böffögetései — (a magyar állam szerkesztője éljent kiált, hogy elnök úr ő excja ismét az ő stilusában beszél,) közt, a szent és csalhatatlan atyánk szerencsétlen hányatott ügyét szivén viselő egyéneket és társulatokat f e k e t e i n t e r n a t i o n á l i s b a n d á n a k vulgo ultramontán — nevezvén, ez által e mi szent társulatunkat e banda tagjai közé sorozza, az egyedül idvezitő szent csalhatatlanságot mocskos kitételeivl ostorozza, e végből dr Pauper czédula hordó egész megtörött alázatossággal kijelenti, hogy ő jelenleg tökéletes inpotens ember, mert még pártjának főközlönye a „Pesti napló" is ő ellene támad, csak most legujabban is a legméltatlanabbul bántalmazván, — határoztatott:

miután a gyakori tapasztalás azt bizonyitja, hogy az ilyen — klastromokbol megszökött, vagy a szent reverendából eretnekül kivetkőzött egyének — mint szent társulatunk volt páter Makutyija baloghfalvi Mihaily Bandi is — a legveszedelmesebbek, a püspököknek keményen meghagyassék, hogy a főhatóságaik alatt levő szemináriumokban a papnövendékek fejébe úgy bele veressék a szent ultramontanismus, és az áldott jezsuitizmus idvezitő elveit, hogy azok a világosság, józanész, különösen a biblia — mint szent társulatunkbol tökéletesen számüzött haszontalanságok felé, még csak képpel se forduljanak. — Doktor Pauper czédula hordónak a „Pesti Napló által okozott nagy lelki sanyarusága elháritása czéljából, három öreg mise szolgáltatandó.

2) Rendes udvari bolond Viola Károly jelenti, hogy a Pécsen kapott macskazene után jobbnak látta hazulról kissé eltekinteni, e végből az egyedül idvezitő szent katholikus vallás jelenlegi fő hazájába Bajorországba ment ki, katholikus kaszinókat alakitani, hol is azonban oly gonosz az áér, hogy még három minister is, azon eretnek gondolatra vetemedett, miszerént gyermekeiket a kálomista eretnekségben neveltetik, tehát ott kilátás semmire nem lehet.

határoztatott: Viola Károly mint egy haszontalan, és semmire menni nem tudó tökfilkó, komolyan megdorgáltatik, s jövőre nagyobb buzgóságra és több szemtelenségre intettetik, az egyedül idvezitő szent csalhatatlanság érdekében, — mely purgatorium, társulati kedvelt közlönyünk a Ludas Matyiban is közzé teendő. —

Kiadta

Páter Makutyi m. k.
jegyző.

Adoma.

Mikor Kecskeméten a vasut elkészült, Pestre akart menni X. csizmadia jelenleg hires Horvátdömeista, s azt gondolván hogy a vasutnál is ugy szoktak egyezkedni mint a vásári fuvarosokkal, elkezdett a pénztárnokkal alkudozni hogy kevesebbért vitesse el.

A pénztárnok kereken kijelentvén, hogy a fuvarosbérből engedni lehetetlen, azt mondá X. uram, hogy inkább elmegy gyalog, mint sem annyit fizessen, s azzal kezdett potoszkálni a vasut mellett.

Mikor májsztram már jó távol volt, a mozdony is indulni akarván nagyot füttyentett. Májsztram azt gondolván, hogy öt hivja nagy mérgesen visszakiált; no most már azért se megyek vissza, ugy e elvinnél már olcsóbbért is, de én ugyan rád nem ülnök, s ezzel májsztram elkutyagolt Pestre gyalog.

Szabadkai életképek.

XLV. kép.

Ünnepélyes fogadások.

Azon szerencsés esetre, ha belügyminiszter ő nagyméltóságát a „Tisza“ árja „Nógrád“ miatt el nem sodorja: ezennel fogadást teszek, miszerint Romába utazom, hogy bemutassam Pius ő szentségének a városunkban állitandó apáczaintézet tervét, és a fejedelem asszonyra nézve a candidatiót (?!)

Matyi, főispán.

Én pedig igérem, hogy szenteltvizü tintával fogom irni (vagy másolni) az általam hozandó üdvös ítéleteket (!)

Sziroma Jósko,
candidatus törv. ülnök.

És én duflán fogom kiosztani a „hajnali misék“ kenetteljes áldását (!)

Páter Szömörcsényi.

Hát én mitse fogadjak?! — Az nem lehet . . . Igen — télegrafirozni fogok Tóth Vilmosnak! hányat ütött az óra Szabadkán?

Körpeletz.

Levelezési lap.

Nagyméltóságu Bittó István igazságügyminister úrnak alázatos tisztelettel. — Ezt egyik felére a Drávafoki rektor irta, — a másik felén nö irás, igy:)

Halli-e keed csicsa! Ebben az nagy ujj házban egészlen eltévedök, azt hallom hogy lesznek Budán udvari bálok, eg untam má magamat itt, éngöm is elvigyék kee, szeretném nagyon látnyi.

Sári vagy Sarolta.

Politikai óra,

Ez a czime azon röpiratnak, melyet a mai közösügyes kormány dicsőitésére kiadott.

Hogy ezen óra aztán **hányat ütött?** azt pedig megmutatja Simonyi Ernőnek az 1872-ki budget tárgyalás alkalmával elmondott beszéde, mely a **Ludas Matyi** jelen számához van mellékelve.

Jobboldali lapok jeligéi.

Pesti Napló: Amicus Deák, amicus Nográd, sed maxima amica Pulszki Augustinka.

Pester Lloyd: Ich glaube dasz die verfluchte Nograder kein Haut am G'frisz habn. —

Reform: Ha akarom Trefort, ha akarom Mirelli Gemma. —

Hirmondó: Hogy az istennyilába dicsérjem már azt a Lónyait, mikor Andrássyra mindent rá raktam?

Borsszem Jankó! Amicus Andrássy! amicus Lónyay! sed maxima amica pecunia.

Távírat

a pesti első katholikus kaszinónak.

Vajjon egyáltalán szükséges-e az, hogy valamely társulatnak oly ostoba elnöke legyen, mint nekünk?

A pécsi katholikus kaszinó.

Nyilvános köszönet.*)

Alulirott társaság a kedves és elterjedt Ludas Matyiban ezennel nyilvános köszönetét nyujtja az országgyülési hű többségnek, mely minister úr ő excja inditványa folytán alkalmat nyujtott arra, hogy a magyar nép zsirját továbbra is szivhassa.

A k. k. Erste Priv. Donau Dampfschiff Gesellschaft.

*) Ugy halljuk az a két consortium is, — mely a magyar vasutakat Kergepali urtól megveszi, — hason tartalmu köszönet nyilvánitását már készen tartja

Ludas Matyi.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**

Pest, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úriutcza 7. sz.